

BUREAU EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
—(Naam. Maatsch.)—
TONGEREN.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 centimen het nummer.
Postcheeks rekening n° 84855.

DE POSTRIDDER
DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:

Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agence Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIS en 6, Bream's Buildings, LONDON E. C. 4.

TONGEREN, 5 APRIL 1924

We gaan 'n gang!

Een der laatste zondagen heb ik in een verlaten huis een paar uren genoten van radicoconcerten, gegeven in verafgelegen werelddeelen. Daarna door een vernünftige regeling van het apparaat, kreeg ik een politieke redevoering te hooren van een in het kiesdrecht staanden Tory, te Manchester, in Engeland, welke rede van tijd tot tijd werd onderbroken door seinen van een zeilschip naar een strandstation geschonden of door knallen, geruchten en schreeuwen die wij niet konden verstaan. Nog een schrede meer op den radioweg. Nu gaan kunnen hooren wat er gebeurd is in een ruizemakend huishouden te Calcutta. Of ons verkast op een beursgeschetter in Wallstreet te New York, of op de geheimen opvang van samenzworven te Mexico.

Soms beluister ik de gepreken van schooljongens en dito meisjes, — in onzen schoolen ouden tijd waren dat kleuters, — in trams of treinen, en vaak bloos ik in hunne plaats, ik voel me bang worden om de toekomst der maatschappij, wanneer ik de doening gadesla van spottneuzen als gelaazerden, die zich aanstellen van alles wat ons nog heilig is; onverwacht blijven voor dingen die ons, ouderen nog begerester; in een woord, die op hun leeftijd het droeg hart bezitten van een uitgeleefden, ontgoochelden grijsaard.

Ik huiver, wanneer ik hoor vertellen dat een jonggehuwd paar, gezamenlijk zoo vrolijk was en dertig jaar oud, na een jaar samenwonen, voor de wet scheiden, omdat de vrouw zijn heef in het theaterleven en mijnheer — zijn leven wil leven. Ik vloek mijnen tijd, wanneer ik lees dat een 13 jarigen schooler zelfmoord pleegde alleen om zijn epen en epen te trotseren die zich veroorloofden hem een opmerking te maken. Mens hoorde ik in een tramwagen, een bleeken te vroeg rippen knap die, sprekende van zijn vader hem na zijn kameraden voorstelde als «mou sange». Een andere, een tintje meer eerbiedig, dief maar alleen het woord «le vieux» gebruikte. Schoon, niet waar? En vleind voor onze moderne principes.

En zeggen dat Christus mensch geworden is om ons te leeren: «Eert vader en moeder!»

HET GEHEIM
VAN DEN
COMMISSARIS VAN POLITIE

Konana dan getuige! vervolgde hij, zich veert op den cersten toon tot Power wendende, nu weer tusschen ons. Die onangename geschiedenis uit uw verleden is afgehandeld, gij zult er niet rotzig om zijn, dat ben ik ook niet; nu tot de zaak zelf. Waar hebt gij dien heer het eerst gelezen kennen? — Ten huize van een mijner patienten, M. Gallo. — Ziet gij, behalve M. Sint-Alba nog iemand anders hier in de zaal, die gij in Woolchester in die dagen gekend hebt? — Power keerde zich in de richting waar de vrouw van Sint-Alba zat. — Ik herken in de dame, die daar over ons zit, de vrouw van M. Gallo, mijn toenmaligen patient. — De aandacht van het gansche publiek vestigde zich onmiddellijk op de bleeke, zwijgende vrouw, die onbeweeglijk voor zich op den grond bleef staren. — Juist, vervolgde de advocaat. De wed. van M. Gallo is op dit oogenblik de echtgenote van M. Sint-Alba. Hoe lang hebt gij mev. Sint-Alba na haar tweede huwelijk gekend? — Ik wist van dit huwelijk niets en herkende haar eerst, toen ik verleden zaterdag avond, volgens mijn bevelschrift, M. Sint-Alba in het Marine-hotel aanhield. — Gij wilt zeggen, dat gij al uwe kennis van Woolchester, sedert uw vertrek van daar, geheel uit het oog verloren hebt? — Ja; ik bezat er weinig vrienden en had geen reden naar de anderen onderzoek te doen.

meldt mij mijn dagelijkse gazet, dat ze in America een reusschtig vliegtuig hebben gebouwd, dat met zestien koppen bemannend — zooveel als een tanelijk groot koopvaartuig — een ongeoorloofde snelheid kan bereiken, en een torpelo van vijf ton neerpakt, met hetzelfde gemak als een fabriekaruider zijn kruitkassen koffie. In dit vliegtuig zijn drie ton springstof verwerkt. Ze gaan 't eens proberen boven een verlaten heide, grinder ergens in 't land der «States and Stripes». 't Zal men slag geven! In den volgenden oorlog zullen ze 't voor goed boven een andere stad laten ontploffen. De bewoners zullen, zonder nog nen kik te geven, op hun zeven gemakken doodgaan. Schoon, he?

Nog wat; in orkest hoor ik een vioolspeeler, die met veel brio en kunstgevoel een mooi sonata van Beethoven ten beste geeft. Het publiek vraagt een toebeetje; of dringt uit zijn hoorders even een lustig oogenblikke bezorging. Hij laat een soort «Jazz-bandnummer» spelen, waarbij hij zelf en zijn mannen, en ook de fijne vijost de potierlijkste dansen uitvoeren, altijd maar doorspelend. En in de zaal breekt een hoergeroep uit dat hooren en zien vergaen.

En wat nuttig en leerzaam is, wordt voor stoelen en banken gespeeld. Een stoeken klopt zoo duchtig op het faqad van zijn tegenstrever, dat in een paar minuten diezelfde faqad nog enkel een bloed en blauw is, en een half dozijn tanden uit den getrokken mond losspringen en over 't platform vliegen. En gejuich en getriepel, en geestdrift onbegrijpelijk te beschrijven. De sportbladen geven een relas om er bij te weenen, en duizenden slikken het artikel als ware het krentenbrood, en het ontzaglijk bedrag der wedden wordt besproken. Wat zegt ge? Dat het de vooruitgang is? Heel zeker. Maar 'k zeg het toch liever anders. We gaan 'n gang!

Algemeen Stemrecht.

Het algemeen stemrecht, riepen de socialisten uit, is de grootste rechtvaardigheid, en zal een heime op aarde senneppen, gelijkheid onder de menschen brengen en 't recht uit den grond doen ontsporen! Naar 't den kleine volke zijn gemaakt werd, bestond dat allemaal reeds in Frankrijk, voor den oorlog, en na den wapensijstand werd oeghoore er van geveerd te linden waar oeg gehoorde het eerst werd ontmoet door de menschen die hier te Brussel, voor van het wapenkeuze, planneer hadden gesamen om ons verwoeste land herop te bouwen. 't Het bicat aldier Belgen had voor met Van-land geveld — dus geen verschil naar in politieke rechten.

In 't geveerde zo! De Kamers namen het Algemeen Stemrecht aan, zelfs zonder uitzondering van de grondwet, alhoewel onze grondwet dezelfde voorschrift en toen zonden de socialisten op alle tonen dat zij in belgie den scepter zwaaien zouden, de verkiessten allen — socialist zijnde en de verkiessten de meerderheid hebbende in belgie.

Maar 't, het traande anders uit: De socialisten behielden de meerderheid niet, bijlange niet, doch hun aanwezigheid in het minnerie tot 1921, haakte ons menige socialistische wet op den nek, zoodaag dat zij, na de vorming van het minnerie na uwe verkiezingen van 1921, in de oppositie stonden. Liberalen noch katholieken wilden met hen niet meesamenwerken, omdat de wereld het beu werd versocialiseerd te worden en dan is die kat op de koord gegaan. 't Was zonneklaar gebelken dat het algemeen stemrecht voor belgie niets dan rampen en ellenden meebracht en velen nu de oogen wagen wijd opendoen om te zien vanwaar de redding konnen zal.

En onze meest beslagen bestuursmannen, die heer Gouverneur Damoiseau van Henegouw heeft de noodtrompet gestoken in een voordracht te Brussel. Hij heeft bezwezen dat met het bedrieglijk stelsel van het algemeen stemrecht ons parlementarism ten ondere moet — (de Kamers der ontvoegdeliden, zei later Kuttjen) en dat men terugkeren moet tot het meervoudig stemrecht. Het algemeen stemrecht, zegde M. Damoiseau, kan nooit verdedigd worden in feite noch door het gezond verstand en om zijne zinneloos te staven, wees hij op de ongelijkenheden der natuur. Zoo blijft het zuiver algemeen stemrecht in strijd met de verdeelende rechtvaardigheid en de overeenkomst die de maatschappelijke en natuurlijke krachten moet doen samenwerken om een goed bestuur te bekomen.

En als men dan nagaat hoe, in de katholieke partij, het algemeen stemrecht nog werd verdedigd in zijn gebreken door het invoeren van de standvertegenwoordiging die een menigte gekozenen zonder kiezers naar de wetgevende lichaamen stuurt, zal wel begrijpelijk worden dat de katholieken als M. Damoiseau en het algemeen stemrecht en de standvertegenwoordiging bevechten.

En in afzichte dat een herziening van onze grondwet ons uit de ketens van het algemeen stemrecht verlosse, en... om de gebreken van onze standvertegenwoordiging te keer te gaan, stelt M. Damoiseau voor het hi-fidialke af te schaffen om te beletten dat een kopstom uitgebraakt worde waar de eerste kandidaat het eerst zou van gemeten. Dit middel zal ook nog de grootste vermenste hebben de eenheid in de katholieke partij te herkerigen, want gebeurt dit niet, dan zal men in 1925 in al onze arrondissementen een hardnekkigen strijd beleven. Dit evenwel zet M. Damoiseau niet doen we hooren dat van alle kanten, omdat looven en burgers die in ons land, de talrijkste zij, er niet meer willen van hooren, met hun stemmen de magische elementen naar de Kamers te brengen.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.
Rekwieren. — Over enkele dagen komen de te Paris oegene rekwieren van Napoleon I onder den nummer die in 1921 op de verkiezingsstelling in Malmaison te zien zijn geweest. Het zij aangen, die de keizer in zijn laatste dagen op St-Helena gebruikt heeft, en die thans nog in het bezit zijn van de nakomelingen van Acanambault, een trouw dienaar van Napoleon, die den Keizer in zijn badingschap heeft vergezeld. De voorwerpen, die binnen kort verkocht zullen worden zijn een vest, dat Napoleon droeg toen hij de jonge eikenboom plantte in den tuin van Longwood; een eenvoudige linnen nachthemd, waarin de keizer gestorven is; twee zakdoeken met het Keizerlijk naamteufje; de compressen, die in de laatste oogenblikken «kniezers» seide, maar nu op ene andere manier. — De rechtbank heeft reeds kennis genomen van het feit, sprak hij, dat er tusschen den getuige en den beschuldigde eenige brieven zijn gewisseld en zou jeerne worden ingicht ontrent den inhoud van die briefwisseling. — Ik heb den getuige die vraag niet gesteld, viel de advocaat in, omdat ik ze van geen belang acht. Wanneer gij echter het wenscht, ben ik gereed ze nog te doen. Getuige Power gij hebt de vraag geoordeeld: Welke inlichtingen wenschte M. Sint-Alba van u te ontvangen? — Inlichtingen ontrent de werking van sommige vergiften, antwoordde Power. — Het onverschacht antwoord bracht geen geringe onschuldigheid te weeg. Het woord vergif deed de horenden langs alle kanten bij elkaar steken. — De vrouw van Sint-Alba bezog zich een oogenblik ontroost op haan stoel, maar de houding van haan ceitgenoot bleef even kalm en onverschillig als altijd. — De werking van sommige vergiften? herhaalde de advocaat. Dat is een zeer onbestemde uitdrukking. Kunt gij u niet duidelijker verklaren? — Ik herinner mij alleen, dat in de bedoelde brieven inlichtingen gevraagd werden, omtrent de werking van sommige stoffen, die een langzame maar doodelijke ontsteking in het menschelijk lichaam veroorzaken — lijn gestampt glas was er onder anderen een van. — En gij hebt die vragen naar uwe besten als genesheer beantwoord? — Natuurlijk. Ik heb hen zelfs op zijn eeroek eenige werken opgevezen welke over vergiften leer handelen. — En welke reden meent gij toen, dat M. Sint-Alba kon hebben om u zulke vragen te doen? — Hij had mij indertijd meer dan eens gezegd levendig belang te stellen in de schiedende voorval in de leer der vergiften. In dien eeroek heb ik zijne schriftelijke vragen om inlichtingen dan ook gegeven. — Gij vondt dus die vraag van den kant van een wetenschappelijk man niet vreemd of zondlering? — Mijn indruk was eenvoudig, dat hij er belang in stelde de werking van sommige vergiften te leeren kennen. Verder heb ik er niet bij bedacht.

Brandend voorhoofd hebben afgekoeld. Verder is er een flocen water uit de bron, waar Napoleon in zijn gevangenschap gaans vervijde en dat zijn er nog een paar glazen een bord, een stuk melonhoed van de eerste lijst, waarin het stoffelijk overschot van den keizer is neergelegd. — De Matin stelt de vraag of nu ook al weer de wisselsoeken de oorzaak moet worden, dat Engelschen en Amerikanen zich van deze rekwieren meester maken en hen aldus onthouden aan den eenigen stempel, waar zij waard zijn geplaatst te worden: Malmaison.

SPANJE.

OVERSTROMINGEN.
Ter oorzaak van de overvloedige regens dezer laatste dagen dreigt nabij La Alzaba een brug over de Guadaluquivir in te storten. — De overheden hadden op de brug burgerlijke schildwachters geplaatst om den doorgang aan te regelen en te ontzeggen. — Ondanks dit verbod, lieten de schildwachters den autobus die dien dienst tusschen La Alzaba en Sevilla verzekerde over de brug rijden. — Op het oogenblik dat het logge voortgang aan den derden peiler van de brug gekomen was stortte deze laatste eensklaps in en werden de autobus, de reizigers en meer dan 200 personen die zich op de brug bevonden in de diepte meegesleurd. — Onmiddellijk werd met behulp van kleine voortruggen een hulpdienst ingericht, maar deze moedige redders moesten wegens het geweld van de strooming hun menschelievende pogingen opgeven. — Laat in den avond kwamen de burgerlijke overheden met personeel en materieel van den gezondheidsdienst ter plaats aan en werden de reddingswerken hermenen. — Zonder moeren had men reeds in 2000 lijken opgevischt; vijftig personen min of meer zwaar gekwetst werden gezeed, maar er wordt nog een groot aantal menschen vermist, die allen vermoedelijk omgekomen zijn.

DENEMARKE.

Vaksehool voor Bedelaars.
In Denemarken was men in den laatste tijt letterlijk overstromd door een niva van Oostenrijkse bedelaars, die zich intaven als vermomde soldaten. Hij omzoeke bleek dat nu hereds kunnen meerk nabieden in de beste hotels waar zij, maar aan de vrijgevigheid van de menschen er broed op aan bedden. — Later kwam nog uit dat al die bedelaars bedragers waren, die met de minste verontoring hebben, maar heel behendig geschiktheid vermenen. Zij zijn gewezen leerlingen vuner vaksehool te Weenen, waar men technische opleiding geeft in «bedelarij». Daar ontvingen de «leerlingen» het noodige onbent in het nabieden van blindheid, onreid, kreupelheid en andere lichaamsgebreken.

AMERIKA.

Bij de 10 dooden, een honderdtal gekwetsten. 10 miljoen dollar schade.
Een groot deel der Ver. Staten wordt zedert is uren verwoest door een schrikkelijk tempest dat reeds het leven gekost heeft aan een veertigtal personen. — Het aantal gekwetsten overtreft honderd. — De stoffelijke schade moet meer dan 10

miljoen dollar bedragen. — De gebieden die het meest door de ramp getroffen worden zijn eenzijdig de staten van het dal der Mississippi en anderzijds het Westelijk gebied, eindigend aan de ketting van het rotsgebied. — Ware tornado's woeden in de Missouri-streek geheel overstromd. De Ohio en de Monongahela zijn uit hunne bedding getreden en de Potomac, door de rivieren aangedikt, heeft het niverheidsgebied van Cumberland overstromd; de bruggen wekkend en de lage gedeelten der wkerkhuizen onder water zettend. — In de streek van het rotsgebied waar 30 personen dood werden hebben gewedige watermassas de spoorwegverbindingen onderbroken en geheele dorpen vernield. — De telegrafische verbindingen tusschen 't Noord-Westen en Chicago zijn geheel afgebroken.

DITSCHLAND.

Het wedervaren van Prof. Quidde.
Prof. Quidde die zoals met weet, ontlangs te Munnen in hechtenis genomen werd, naar aenleiding van een schrijven in de «Welt am Montag» (waarin hij verklaarde dat Duitschland ten plicht had de ontwapeningsscheid der geallieerden in te willigen) en in voorloopige vrijheid gesteld werd na een week opgesloten te zijn, heeft aan een medewerker van het «Acht Uhr Abendblatt» zijn wedervaren verteld. — Quidde zat bij zijn schoonzuster die dicht bij München woonde, aan tafel, toen drie agenten die hem reeds in zijn eigen woning hadden opgezocht, verscheen en hem aanhielden. In zijn woning was intusschen een huiszoekling gehouden. Een der drie agenten stuurde hem ten toe: Hoe kunt ge als ontwikkeld mensch, enz. Hij vertelde dat Quidde aangehouden werd omdat men vreesde dat hij anders naar het buitenland zou vlieden. — Men zegde dat hij wegens het hem te laat geleide misdrijf ook ter dood veroordeeld zou kunnen worden. Prof. Quidde is achtertevoergens in drie gevangenisopgestoten geweest. Eerst in het huis van Lwaring waarheen hij per tram werd geleid. Toen in de gevangenis te Neudeck. Hierheen werd hij met dien-dieverigen gevoerd en wel in gezelschap van vrouwen en mannen die zeker andere dan politieke misdaden op het geweten hadden. — Te Neudeck gelukte Quidde erin te zijn onderzochterste toegeheten te worden, hoewel hij zich bereid had verklaard volledige bekentnissen af te leggen. Maar het was Zondag op den daaropvolgenden Maandag was met feestdag en de rechte was dien dag afwezig.

DITSCHLAND.

Bislag werd Quidde naar de gevangenis te Stadelheim, een bekend tuchtloos, gebracht. Ditmaal geschedde de rechte men, wagen voor verscheidene misdadigers, die door tusschen-schotten van elkaar waren gescheiden. Het was volgingen onder in de bekjes waaraan men zien nauwelijks kan bewegen. — Quidde konde de gevangenis van Stadelheim overzien, want 28 jaar geleden heeft hij er 2 maanden opgesloten gezeten, wegens misdadertochten. Daar er zich geen restaurant in de nabijheid van de gevangenis bevindt, moest hij zich met de gevangenislieden te vreden stellen. Het was hem onmogelijk te bezin of te schrijven. Toen hij lang genoeg had aangeerdongen kreeg hij een boek uit de gevangenisbibliotheek. Licht mocht in zijn cel niet vanden. Prof. Quidde is 66 jaar oud.

Gemengde berichten

POSTARIEVEN.
Wijzigingen aan de postarieven in internationale dienst.
Sinds 1 April zijn de algemeene takken, in belgie toepasselijk op de poststukken die met het buitenland — zoowel in het gebied van de Postvereniging als er buiten — gewisseld worden, alsmede op de brieven en dooden met aangegeven waarde, in het verkeer met zekere landen van de Vereniging vastgesteld als volgt, met dit voorbehoud dat de door bijzondere overeenkomsten opgelegde takken van toepassing blijven:
In belgie gefrankeerde brieven: 45 centimen tot 20 gram; boven de 20 gram, 10 centimen meer per 20 gram of gedeelte van 20 gram.
Zendingen uit belgie: Postkaarten: 15 centimen; postkaarten met betaald antwoord: 10 centimen. Gefrankeerde drukwerken, zakpapieren en monsters, onder waarde: 15 centimen per 50 gram, met minimum van 20 centimen per zending voor de monsters en 75 centimen voor de zakpapieren. Vermissende van ontvanger: 75 centimen. Niet-gefrankeerde nieuwsbladen drukwerken, en monsters, die per handelsboot in belgie bismen: 15 centimen per 50 gram. Brieven en dooden met aangegeven waarde uit belgie. (Hoogste bedrag per zending: 10000 frank.) Brieven met aangegeven waarde, post en vast teelt van een aangegeven brief van hetzelfde gewicht en voor dezelfde bestemming, vermeerderd met een verzekeringsrecht van 10 centimen per 200 frank, voor elk land dat na het verkeer over land deemsent en desvoorvoort, van 10 centimen per 200 frank voor elk land dat in het verkeer over zee tusschenbeide komt. Dooden met aangegeven waarde, post van 30 centimen per 50 gram, met minimum van 150 frank en vast aantekening (75 centimen) vermeerderd met oetdelde verzekeringsrechten, als voor de brieven met aangegeven waarde. Dooden met aangegeven waarde voor belgie, Bredschellen, 1 frank. De bepaling van het bedrag van 20 januari 1921 ontrent deze zaken, vervalden. Niets is verzuigd in de andere van kracht zijnde takken.

Wijzigingen aan de postarieven in het verkeer met belgisch Congo.

Van in 1916, aanstaande al is het post, in belgie en in de belgische Belgisch Congo de postarieven op de volgende wijze vastgesteld: Brieven met aangegeven waarde, post en vast teelt van een aangegeven brief van hetzelfde gewicht en voor dezelfde bestemming, vermeerderd met een verzekeringsrecht van 10 centimen per 200 frank, voor elk land dat na het verkeer over land deemsent en desvoorvoort, van 10 centimen per 200 frank voor elk land dat in het verkeer over zee tusschenbeide komt. Dooden met aangegeven waarde, post van 30 centimen per 50 gram, met minimum van 150 frank en vast aantekening (75 centimen) vermeerderd met oetdelde verzekeringsrechten, als voor de brieven met aangegeven waarde. Dooden met aangegeven waarde voor belgie, Bredschellen, 1 frank. De bepaling van het bedrag van 20 januari 1921 ontrent deze zaken, vervalden. Niets is verzuigd in de andere van kracht zijnde takken.

Wijzigingen aan de postarieven in het verkeer met belgisch Congo.

Van in 1916, aanstaande al is het post, in belgie en in de belgische Belgisch Congo de postarieven op de volgende wijze vastgesteld: Brieven met aangegeven waarde, post en vast teelt van een aangegeven brief van hetzelfde gewicht en voor dezelfde bestemming, vermeerderd met een verzekeringsrecht van 10 centimen per 200 frank, voor elk land dat na het verkeer over land deemsent en desvoorvoort, van 10 centimen per 200 frank voor elk land dat in het verkeer over zee tusschenbeide komt. Dooden met aangegeven waarde, post van 30 centimen per 50 gram, met minimum van 150 frank en vast aantekening (75 centimen) vermeerderd met oetdelde verzekeringsrechten, als voor de brieven met aangegeven waarde. Dooden met aangegeven waarde voor belgie, Bredschellen, 1 frank. De bepaling van het bedrag van 20 januari 1921 ontrent deze zaken, vervalden. Niets is verzuigd in de andere van kracht zijnde takken.

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

het enige waarop gij het gezwagd hebt, niet alleen van dien heer, maar ook van de beschuldigde? — Power aanside. — Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? — En gij hebt zo vernietigd? Wanneer, deed gij dat? — Een paar maanden later, toen in Woolchester verbleef. Ik verheerde dat gij met andere papieren die ik me reeds bezocht te bewaren. — Het is dus niet minder dan vier of een half a vijf jaar geleden dat gij het schrift van M. Sint-Alba voor het best onde, de oogen haalt, en toch beweert gij onmogelijk uit een paar woorden het herleiden te hebben? Ik breng u haide voor zulk een geheuen! besloot Ford met een minzaamheden laeh zijne schoulers ophalende. — Ik meen u duidelijk genoeg gezegd te hebben, gaf Power hierop ten antwoord, dat het schrift zeer buitengewoon en dus gemakkelijk te herkennen was. — Zeker hebt gij dat duidelijk genoeg gezegd, maar gij zijt de eenige die het zegt. Nog eens: het is gelukkig voor mijn klient tegen wen de laaghartigste aanklacht werd ingediend, waaraan oost een fatsoenlijk hooggeacht man heeft bijgestaan, dat ik uwe zielebe verklaring te schande en u zelf beschaam kan maken! 't Is genoeg, gij kunt heemgaan. — Robert Power was op het punt de getuigen bank te verlaten toen de advocaat hem terugriep. — Wacht nog even, sprak hij. Ik heb u nog eene vraag te doen. Wij hebben nu duidelijk genoeg gehoord wat gij omtrent het handschrift verklaart. Maar is dat niet

Power aanside

Watzen antwoordde op de vraag die ontvankelijk dreigden. Als gij mij het begrip hebt, ontschuld ik deze gevoel studeerlijk geheel gesproken te hebben, dat ik de vraag anders stel, zoudt gij er ooit aan gekomen hebben uw vermoeden op M. Sint-Alba te laten vallen, wanneer gij dat bereid bent gevonden te hebben? — Natuurlijk niet, antwoordde Robert, het was alleen het feit dat ik aan hem een goed denken. — Dank u dat is juist dat is waarom ik u heb gezegd dat ik u niet meer dan een trouw vriendelijk gewent heb. Als u wilt, wil ik u andere betrouwen, hoorde ik. — Nu? —